

Man maa for i det Omfang, det er muligt, at afbøde Svingninger i Kommuner-nes Udgifter efter Nyordningen finde det rigtigst, at Forholdet ordnes saaledes, at Bidraget fuldt ud kommer til Anvendelse, og man har derfor ændret det raadgivende Udvalgs Forslag derhen, at Bidraget ydes i Forhold til det Beløb, hvormed Kommuner-nes Udgifter overstiger 10 pCt. af de tilsvarende Udgifter i 1929—30, og at Bidraget fordeles — uden Anvendelse af en bestemt Bidragsprocent — forholdsmæssigt mellem de bidragsberettigede Kommuner, saaledes at Bidraget fuldt ud kommer til Anvendelse.

Efter den ovenfor omtalte af Statistisk Departement foretagne Opgørelse vil Merudgiften (udover 10 %'s Forøgelse af Udgifterne) for de Kommuner, der overhovedet vil faa Merudgift som Følge af Forslaget, skønsmæssig udgøre 2 Millioner, hvis Regnskabstallene fra 1926—27 lægges til Grund, og med et Statstilskud paa 1.500.000 Kr. vil saaledes ca. 75 % af Merudgiften kunne blive dækket.

Det bemærkes dog, at Storkøbenhavn er holdt udenfor denne særlige Tilskuds-ordning, idet Forholdet mellem de sociale Udgifter i Frederiksberg og Gentofte Kom-mune, og de to Kommuner Indkomstfor-hold efter den nye Ordning vil være saa gunstig, at der ikke ses at foreligge Grund til at yde særlige Tilskud.

Til § 82.

Man anser det for paakrævet, at der tilvejebringes den mest effektive Kontrol med, at Kommunerne ved Anvendelse af offentlige Midler til den offentlige Forsorg anlægger en sund og fornuftig Økonomi. Selv om Kommunerne vil faa en forøget Tilskyndelse hertil derigennem, at Opholds-kommunens Andel i Udgifterne er forhøjet fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{3}$, maa der træffes positive Foranstaltninger til Etablering af en saadan Kontrol. De dertil sigtende Bestemmelser findes i § 28, hvori det paalægges samtlige Kommuner at føre en Registrant eller indrette et Kartoteksystem med Oplysning om de understøttedes Personalia, Hjælpens Art og Størrelse m. v., i Bestemmelsen i §§ 24, Nr. 4, 54, Stk. 4, og 205, Stk. 2, 2. Pkt., om Samarbejde mellem den Kommune, i hvilken den understøttede har Forsørgelsessted, og de Kommuner, der har ydet Understøttelsen, og endelig i § 43, Stk. 6, hvori der gives en almindelig Bestemmelse om Ministeriets og Amternes Tilsynspligt. Til disse Bestemmelser slutter sig § 82, hvori det fastsættes, at

Kommuner-nes Regnskaber, der efter § 76, Stk. 1, er revideret og berigtiget af Amterne, skal undergives en efterfølgende kritisk Revision i Ministeriet, for Børnevæsensudgifter dog i Landsnævnet for Børneforsorg. Omfanget af denne Revision og dennes nærmere Form er foreslaaet overladt til Socialministerens Bestemmelse, idet Bestemmelserne herom først vil kunne gives efter Lovens Vedtagelse. Selv om Nødvendigheden af en saadan kritisk Revision synes indlysende, skal dog yderligere bemærkes, at der gennem Oprettelsen af det for en saadan Revision nødvendige Kartoteksystem vil skabes Grun-lag for en frugtbar Vekselvirken mellem Kommunerne og Ministeriet. Thi medens Ministeriet maa indhente sine Oplysninger hos Kommunerne, vil paa den anden Side en Kommune, der til Brug ved Afgørelsen af, om den ene eller den anden Form for Hjælp i et givet Tilfælde skal ydes, maa have Oplysning om den trængendes Fortid, ofte være den Situation kun at have eet Sted, hvor disse Oplysninger med Sikkerhed vil kunne faas, nemlig hos Ministeriet, der skulde have samlede Oplysninger om trængende fra hele Landet.

Kap. V.

Til §§ 83—97.

Bestemmelserne i dette Kapitel svarer til Bestemmelserne i Børneværnsudvalgets Forslag Kap. I.

Bestemmelsen i Børneværnsudvalgets Forslag Kap. VII, § 4, er af systematiske Grunde flyttet til dette Kapitel som § 84; af samme Grund er der foretaget Ændring i Paragraffernes Rækkefølge, ligesom der for at undgaa Gentagelser er foretaget en Samarbejdning af visse Paragraffer under Hensyntagen til Hovedbestemmelserne i Afsnit I. — Stk. 4 i Børneværnsudvalgets Forslag Kap. I, § 7, er flyttet til § 97 som Stk. 2.

I § 86, svarende til Børneværnsudvalgets Forslag Kap. I, § 3, udgaa Stk. 5, idet man maa anse det for rettest, at Spørgsmaalet om, hvilken Kommunes sociale Udvalg det paahviler at behandle en Sag, henhører under Amtets Afgørelse som andre Spørgsmaal vedrørende det sociale Udvalgs Kompetence.

Med Hensyn til § 95, Stk. 3, bemærkes, at efter Børneværnsudvalgets Forslag Kap. I, § 11, skal Udvalget, hvis det beslutter ikke at foretage noget i Anledning af en rejst Sag, kun underrette Forældrene, hvis disse er kendt med Sagen. Man er vel med Børneværnsudvalget enigt i, at der ikke altid vil være Grund til at forurolige For-